

4de Stykke, at udfærdige en Bekendtgørelse om, at de omhandlede Kendelser skal bekendtgøres for Pressen gennem Ritzsaus Bureau, idet der vil blive draget Omsorg for, at Bureauets Meddelelser herom ikke tilstilles andre end Pressen.

Retsplejeudvalget har fraaadedet Bestemmelsen i 2det Stk. vedrørende Forbud imod offentlig Omtale med Hensyn til alvorlige Forbrydelser, idet man har henvist til Retsplejelovens almindelige Offentlighedsprincip og til, at Pressens Omtale af Forbrydelser i adskillige Tilfælde ikke vil være til Skade, men tværtimod til Nytte for Opklaringen af Forbrydelser. Da Forslaget imidlertid er begrænset til Tilfælde, hvor Forbrydelserne er af alvorlig Karakter, og der foreligger særlige Grunde, der gør det sandsynligt, at offentlig Omtale vil være til Hinder for Sagens Oplysning, ser Ministeriet imidlertid ikke, at der kan være Betænkeligheder herved.

Justitsministeriet har endvidere haft under Overvejelse at foreslaa gennemført en Ændring af § 790. Denne Paragraf bestemmer bl. a., at en Person, der har været underkastet Varetægtsfængsel, skal sættes paa fri Fod, naar der er faldet Dom i Sagen, saafremt den idømte Straf ikke overstiger Hæfte. Kun saafremt Sagen paaankes af det offentlige, inden Løsladelsen er iværksat, er der Mulighed for Opretholdelse af Fængslingen, og det er da yderligere en Betingelse, at Fængslingen godkendes af den overordnede Ret.

De Tilfælde, hvor Varetægtsfængsel i Medfør af denne Bestemmelse er udelukket overfor en domfældt, er imidlertid blevet udvidet ved Ikrafttrædelsen af Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, idet Loven aabner Adgang til Anvendelse af Hæftestraf i adskillige Tilfælde, hvor Straffen ifølge Straffeloven af 1866 vilde blive strengere end den tilsvarende Strafart, simpelt Fængsel. Dette gælder navnlig med Hensyn til de i Borgerlig Straffelovs Kap. 12 og 13 omhandlede Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed og mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder, idet Lovens §§ 109 og 117 indeholder Hjemmel til for disse Forbrydelser i Stedet for Straf af Fængsel at anvende Hæfte i samme Tid, naar særlige Omstændigheder foreligger. Hæfte kan herefter i disse Tilfælde anvendes ud over den for denne Strafart iøvrigt foreskrevne længste Tid, saaledes at Hæftestrafen kom-

mer til at træde i Stedet for det tidligere anvendte Statsfængsel. De Grunde, som har ført til at hjemle Anvendelse af denne mildere Strafart for Forbrydelser af disse Kategorier, ses imidlertid ikke at kunne anføres for at udelukke Anvendelse af Varetægtsfængsel overfor de paagældende i Reglen farlige Forbrydere, og Justitsministeriet anser det derfor for paakrævet ligesom under den ældre Straffelov at aabne Adgang til Anvendelse af Varetægtsfængsel i disse Tilfælde.

Justitsministeriet har endvidere taget under Overvejelse, om der kunde være Grund til at gaa et Skridt videre. Ogsaa ved andre Forbrydelser anvendes nemlig nu i Praksis Hæftestraf i mange Tilfælde, hvor man ikke tidligere vilde nøjes med simpelt Fængsel, og der er da ogsaa forekommet Tilfælde, hvor det har været følt som en Mangel, at Opretholdelse af Varetægtsfængsel var udelukket, fordi den idømte Straf ikke oversteg Hæfte.

Dertil kommer, at Muligheden for, at en domfældt, som har paaanket Sagen, vil kunne indvirke paa Ankesagens Udfald ved Paavirkning af Vidner, efter Domsmandsinstitutionens Indførelse er væsentlig større end tidligere, dels fordi der ikke i samme Omfang finder Protokollat Sted af de afgivne Forklaringer, dels fordi Vidnerne, naar Anken ogsaa omfatter Bedømmelsen af Beviserne for Tiltaltes Skyld, skal føres paany for Landsretten, jfr. § 965 a.

Medens der saaledes kan anføres vægtige Grunde for ikke at udelukke Anvendelsen af Varetægtsfængsel i de Tilfælde, hvor de i § 780 nævnte Fængslingsgrunde maatte være til Stede ogsaa efter Afsigelse af en Dom, der anvender Straf af Hæfte — naar denne dog ikke er ganske kortvarig —, er paa den anden Side Betænkelighederne ved Varetægtsfængslets Anvendelse af mindre Vægt, naar der er faldet Dom i Sagen, selv om det kun er i 1ste Instans. Justitsministeriet har derfor ud fra de anførte Grunde udarbejdet et Forslag til Ændring af § 790, hvorefter Varetægtsfængsel kun behøvede at bortfalde, saafremt den idømte Straf ikke oversteg Hæfte i 30 Dage.

Retsplejeudvalget har imidlertid fraaadedet dette Forslag, idet Udvalget er mest tilbøjeligt til at antage, at Forslaget er i Strid med Grundlovens § 78, der udelukker Anvendelse af Varetægtsfængsel for en Forseelse, der kun kan medføre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel (hvortil nu svarer Hæfte). Udvalget hælder til den Anskuelse, at det efter Grundloven er et Skøn over den konkret forskyldte Straf, der er afgørende